

Peygamberler, mucizeler, imani meselelerin tamamı açık ve net oldukları hâlde, Birinci Asıl'da perdeli olmasını nasıl anlamalıyız? Perdeden maksat; insanların tarz-ı telakkileri mi, yoksa hakikatlerin anlaşılmasının zorluk ve müşkülâtli olması mı?

Burada esas olan, hakikatlerin anlaşılmasının zorluğu veya müşkil olması değildir. İnsanların iradesini elinden alarak inanmak zorunda kalacağı bir şekilde mucize olmasının, imtihan sırrına uygun olmadığıdır.

İşte bu sırdan dolayı, Peygamber Efendimiz (asm)'in istikbale dair haberleri, insanları imana mecbur kılacak kadar açık ve net olmadığı gibi, aklın göremeyeceği kadar da kapalı ve muğlak değildir. Aksine imana ve hidayete hevesli ve kabiliyetli olan müminlerin göreceği kadar açık bir derecededir. Ama herkesin mecburen inanmasını ve teslim olmasını gerektirecek kadar da açık ve net değildir.

Mehdi ve deccal de öyle bir üslup ile bildirilmiş ki, ne insanın göremeyeceği kadar tam kapalı ne de insanı imana mecbur edecek kadar tam açıktır. Tam kapalı ve tam açık olmak, imtihana zıt bir durumdur.

Nitekim, Peygamberimiz (asm) zamanında gerçekleşen bir mucize karşısında iman edenler olduğu gibi, onu başka şekilde yorumlayıp iman etmeyenler de vardır. Demek ki, harikulâde de olsa insanların özgür iradelerini ellerinden alan ve onlara zorunlu istikameti gösteren bir mucize söz konusu değildir, çünkü bu imtihan sırrına aykırıdır. Aynı mucize karşısında iman edenlerin yanında inkârını sürdürenlerin varlığı bunun kesin delilidir.

"Fakat, sırr-ı teklif olan imtihan ve tecrübe muktezasıyla, elbette bedâhet derecesinde ve ister istemez tasdike mecbur kalacak derecede mu'cize olmazdı. Çünkü sırr-ı imtihan ve hikmet-i teklif iktiza eder ki, akla kapı açılsın ve aklın ihtiyarı elinden alınmasın. Eğer gayet bedihî bir surette olsa, o vakit aklın ihtiyarı kalmaz, Ebu Cehil de Ebu Bekir gibi tasdik eder, imtihan ve teklifin faidesi kalmaz, kömürle elmas bir seviyede kalırdı."(1)

1) bk. [Mektubat, On Dokuzuncu Mektup, Dördüncü Nükteli İşaret.](#)